

dagsmand udtrykte sig, Staten skal have for sine Børn. Jeg priser visse den faderlige Omsorg her i Landet, og erkjender, at den har gjort Gavn; men, at udstrække den ogsaa til den Tid, da man har opnaaet en vis Modenhed, forekommer mig at være utiladeligt, og, hvad der ansees som utilstedeligt i det husselige Liv, er det ogsaa i det statsborgerlige. Staten skal ikke sige til sine voksne Børn, naar den erkjender dem for myndige, saaledes som jeg forleden Dag udtalte mig: „Nu skulle I, min Sæl! lade mig raade, I skulle blive salige paa min Maneer“, enten efter Balles eller Pontoppidans Forklaring (Hysen); men ligesaa lidt maa den sige: Nu skulle I lade mig curere Jer paa min Maneer efter mine examinerede Lægers Anvisning. Den har at sørge for, at der bliver ansat Læger, som man har Tillid til, at der oprettes flere Hospitaler, og, i det Hele taget, jo flere Foranstaltninger der træffes, for at forbedre Sundhedspleien, desbedre; men den maa ikke anvende nogen Tvang i saa Henseende. Det er fra dette Princip, jeg er gaaet ud i mit Forslag. Jeg troer, at Staten maa erkjende, at de fleste Borgere her i Landet ere selvstændige, og at de ere indtraadte i en vis Modenhed, saa at de bedst selv i de enkelte Tilfælde kunne dømme om, hvad der er tjenligt saavel for deres Sjæl som for deres Legeme, og i saa Henseende have Lov til at henvende sig til dem, som de have den største Tillid til. En anden Ting er det med dem, som selv sætte sig i en Umyndighedstilstand og i Alt betroet sig til Statens Omsorg.

Efter disse almindelige Betragtninger skal jeg tilføie nogle Bemærkninger om Begrebet Dvaksalveri, idet der synes mig at være udtalt besynderlige Anskuelser fra flere ærede Taleres Side. En æret Taler har anført, at jeg ikke skulde være utilfreds med Dvaksalveransordningen, men det forholder sig ikke ganske saaledes, og det har jeg allerede imødegaaet. Det egentlige Dvaksalveri, naar vi skulle danne os et nogenlunde bestemt Begreb derom, drives, som bekjendt, af mange af vore meest intilligente og anseete Læger, og, som det er vittetligt, af selve Medlemmer af Sundhedscollegiet.

Naar jeg derefter vender mig til selve Lovforslaget, som jeg har tilladt mig at forelægge Tinget, behøver jeg nu ikke videre at omtale det, da jeg allerede forrige Gang har gjort det; jeg er gaaet ud fra, at Dvaksalveri og uberettiget Lægepraxis ere 2 forskellige Ting, og at enhver myndig Mand heri Landet har Ret til at betroet sit Legems Behandling til hvem han har Tillid til, og at der ikke skulde være sund Mening heri, kan jeg, efter min bedste Overbeviisning ikke troe, og hvor usuldkommen end Lovforslaget maatte være, er det dog ikke saa usuldkomment, at det jo nok kunde fuldstændiggjøres af de ærede Jurister, som have mere Kjendskab end jeg til de bestaaende Straffebestemmelser baade med Hensyn til Læger og Iffe-Læger, naar de overtræde deres Pligt.

Et Par af de ærede Talere have berørt mine personlige Forhold; jeg skal hertil blot bemærke, at det slet ikke var paa nogen konstig Maade, at jeg undgik 3die Gang Tiltale for Dvaksalveri; thi, naar Folk, der ere blevne erklærede uhelbredelige af Læger, kom til mig, for at bede mig om at skrive for dem enten til Districtslægen eller til en anden Læge, og jeg saa tjente dem deri, og saaledes befriede dem for en lang og besværlig Rejse, f. Ex. til Kjøbenhavn, troer jeg virkelig ikke, at det er nogen konstig Maade, men jeg troer det er Noget, som følger af almindelig menneskelig Barmhjertighed, og det var kun byrdefuldt for mig, da jeg havde saa liden Tid.

Da jeg iøvrigt mærker, at Forslaget i Almindelighed erklæres for at være usikkert til videre Fremme (Hør! Ja!), og jeg haaber, at Justitsministeren til næste Sæssion vil forelægge et Lovforslag i den af mig antydede Retning, tager jeg mit Forslag tilbage (Bravo! Hør!)

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen optager Forslaget (Mange Stemmer: Nei! Nei!). Det er saaledes bortfaldet. Jeg skal blot tilføie den Bemærkning, at der ikke er omtalt andre personlige Forhold end dem, som den ærede Proponent selv har omtalt, idet jeg strengt har overholdt, at Andet ikke bragtes paa Bane.